

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 22

מיום ראשון, כ"ה בתשרי תשע"א, 3.10.2010

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 22 משיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, כ"ה בתשרי תשע"א, 3.10.2010, בשעה 19:00

משתתפים:

ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר -
סגן ומ"מ ראש העיר	מר מאיר דורון -
סגנית ראש העיר	גב' שירה אבין -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
חבר מועצה	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר אבירם גרובר -
חבר מועצה	מר שמואל גריידי -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -

חסרים:

חברת מועצה	גב' שירלי ברנדס -
חבר מועצה	מר משה אורי לוין -
חבר מועצה	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	מר עידן למדן -

נוכחים:

מנכ"ל	מר הרצל נחום -
היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלום -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
מבקר העירייה	מר ערן זמיר -
ע. ראש העירייה וסמנכ"ל העירייה	גב' פרח מלך -
דובר העירייה	מר גונן אליאסי -
מחלקת גינון	מר ג'קי בן מרגי -
ע. סגנית ראש העירייה	גב' אורנה בן טובים -
	מר אלמוג אדונסקי
	גב' רחל בלומן

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות יוצג על ידי המנכ"ל.
2. אישור הסמכה לשרי חובב לחתום על מתן רישיונות עסק.
3. אישור הגדלה של מכרז אחזקת הגינות.
4. דיווח של משלחת שיצאה לברלין (יוצג על ידי ראש העירייה).
5. שונות.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לפתוח ישיבה של מועצת העיר מן המניין שמספרה 22.

ד"ר יונה ברגור: עידן ביקש דרכי להתנצל שמסיבות אישיות הוא לא הצליח להגיע היום.

מר יצחק רוכברגר: תאמין לי, אני בטוח שהוא מסיבות אישיות, כי בדרך כלל הוא מקפיד. נוצר מצב שאתה לא בא, אתה מודיע.

1. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות יוצג על ידי המנכ"ל.

מר יצחק רוכברגר: הרצל, נושא ראשון, אישור פרוטוקול ועדת הקצאות, תציג את זה בבקשה.

מר הרצל נחום: זה בעצם פרוטוקול שכבר נדון. בית ספר רימון, אנחנו כבר אישרנו, דיברנו על זה, זה לאשר להם את הדחייה להתחלת עבודות הפיתוח. בעצם אישרנו את הדחייה הזו שהם צריכים לסיים את התוכניות, את גיוס הכספים, את ההתארגנות שלהם להתארגן לבנייה שם.

מר יצחק רוכברגר: רגע, מה אנחנו מבקשים שם?

מר מאיר דורון: רק לדחות.

מר הרצל נחום: הם ביקשו לדחות את המועד. היה להם בהקצאה מועד מסוים, שהם התחייבו שבמועד הזה הם יתחילו לבנות.

ד"ר יונה ברגור: למה היסטורי כזה מגיע עכשיו? זה 9 חודשים.

מר הרצל נחום: הדבר הזה עלה כבר לדיון, אבל בגלל סדר עדיפויות הוא לא נדון, כי הוא לא היה בהול.

- מר אבי גרובר:** בפעם הקודמת לא הצבענו עליו?
- גב' פרח מלך:** לא דנו בו. הוא היה על סדר היום, לא דנו בו.
- מר אבי גרובר:** ואתה משנה את הנוסח עכשיו לעומת הנוסח הקודם?
- מר הרצל נחום:** לא, זה אותו מסמך מסוכם. אני לא משנה שום דבר. אותו דבר.
- מר יצחק רוכברגר:** מביאים את זה רק לוועדה.
- מר הרצל נחום:** אותו דבר, זה רק בשביל הפורמאליות, זה הכל.
- מר יצחק רוכברגר:** מה עוד?
- מר הרצל נחום:** דבר נוסף, אני חושב שדיברנו על זה גם, הסכם פיתוח מיום 9/2 עם הקהילה ליהדות מתקדמת. הם התחילו לבנות את השלד, לא הצליחו לעמוד בלוח זמנים שהכתבנו להם בהקצאה, ביקשו ארכה כדי לגייס את הכספים וכדי להשלים את הבניין. אנחנו בזמנו המלצנו לאשר להם את הארכה הזאת כדי שיגייסו כספים כדי לסיים את המבנה הזה. זה אותו בית כנסת שנמצא ברח' יבנה, מי שיוודע.
- ד"ר יונה ברגור:** רגע, מה עם איך זה נקרא? יחידת הדתות? הם מסייעים להם?
- מר הרצל נחום:** אני לא יודע.
- ד"ר יונה ברגור:** המערכת שאחראית על בתי הכנסת בעיר מסייעת להם?
- מר הרצל נחום:** לא, לא שייך.
- ד"ר יונה ברגור:** מה לא שייך? אפשר לדעת.

מר הרצל נחום: לא, זה לא שייך, זה לא תקציב לבניית בית הכנסת שאנחנו מקצים אותו. אנחנו הקצינו קרקע, הקרקע הזו הוקצתה לבית הכנסת הזה עוד, נדמה לי, בקדנציה הקודמת. הם לקחו על עצמם לבנות את בית הכנסת. אי לכך, היות ואנחנו הקצינו את הקרקע ובהסכם היה כתוב שהם אמורים לסיים את בניית בית הכנסת בתאריך מסוים, הם לא הצליחו לסיים אותו. פורמאלית, כאילו עכשיו אני יכול לדרוש פינוי שלהם ולקחת את הנכס. אבל זו לא הכוונה שלנו. הם באו והציגו, אמרו: 'אנחנו מגייסים כספים כדי לסיים'.

ד"ר יונה ברגור: אני פשוט שואל האם מערכת היחסים בין הקהילה הזאת לבין יחידת הדתות ששניים המופקדים עליה יושבים כאן, יש איזושהי מערכת יחסים ביניהם?

מר חיים חשטא: אם יפנו אלינו, בטח.

ד"ר יונה ברגור: אתם לא פונים, אתם לא מסייעים להם.

מר חיים חשטא: לא. מה?

ד"ר יונה ברגור: אתם לא מסייעים להם.

מר הרצל נחום: אין בית כנסת כרגע.

מר חיים חשטא: אם יפנו אלינו כן. מה אמרת? מסייעים כבר?

ד"ר יונה ברגור: כן.

מר חיים חשטא: אמרתי, למה הם לא פונים?

ד"ר יונה ברגור: אני שואל.

מר הרצל נחום: אין בית כנסת, למי תסייע?

מר חיים חשטא: לא משנה, אבל כבר 'אתה לא בסדר'? חכה, יפנו.

מר הרצל נחום: אין בית כנסת. הסיוע הוא כשבית הכנסת כבר

מתפקד, אז יש סיוע לבתי הכנסת. בבנייה הגוף עצמאי, צריך לגייס כספים ולבנות את בית הכנסת. מה הוא יסייע, ייתן לו 5,000 ₪? מה הוא יסייע? צריך פה הרבה כסף. זה לא נבנה מכסף של העירייה. הם ביקשו הקצאת קרקע, בהסכם שהקרקע הוקצתה הם צריכים לגייס כספים מתרומות ולבנות את בית הכנסת.

גב' שירה אבין: הם עושים גיוס כספים כבר הרבה שנים, זה לא מהיום.

מר אבי גרובר: מה הולך להגיד מכתב ההתראה?

מר הרצל נחום: מסמך ההתראה יצא, שאנחנו פנינו אליהם והסברנו להם שלפי ההסכם הם היו אמורים לסיים את הבנייה של בית הכנסת ונמצאים בפיגור והם צריכים-

מר מאיר דורון: הם ענו לנו.

מר הרצל נחום: הם ענו, נכון.

מר מאיר דורון: הם ענו והם הסבירו שהנושא של מה שאמר המנכ"ל על הנושא של התרומות עיכב, מפני שגם היה להם... עם השכנים, הגישו נגדם ירידת ערך והכל. נתנו להם את הארכה והם ממשיכים לעבוד.

מר אבי גרובר: עד מתי? מתי יעמוד שם בית כנסת?

מר יעקב קורצקי: בעזרת השם, שלא יעמוד, אמן.

ד"ר יונה ברגור: למה? בית כנסת.

מר יעקב קורצקי: שלא יעמוד. הרבנית אולי שם תהיה לא כל כך-

ד"ר יונה ברגור: בית כנסת.

מר יעקב קורצקי: אנחנו לא מכירים בהם. זה מה שרצית להגיע? הם מבדילים את עצמם מהיהדות. רצית כנות? קיבלת כנות. זה מה ששאפת – קיבלת.

מר מאיר דורון: שאלת אם קיבלו סיוע מהעירייה. בית הכנסת הזה נוסד והתחיל להתקיים במתקן עירוני, בבית אורי.

מר יעקב קורצקי: שיעזרו להם מבית יד לבנים, יש לכם שם סכום כסף, תנו להם. יש שם פעילות תרבותית.

מר מאיר דורון: אני עונה בשם העירייה, לא הוא.

מר יעקב קורצקי: הוא ילד גדול, אל תהיה סניגור שלו.

מר מאיר דורון: אנחנו מסייעים, אנחנו לא בודקים אף אחד בציציות מי זה. אנחנו מסייעים, אנחנו רואים בזה דבר קהילתי וסייענו להם עד עכשיו בדברים האלו, וגם בנושא הזה, מכתב האזהרה היה פורמאלי מפני שהחוק מחייב אותנו להודיע לכל העמותות.

!!!: מתי בגדול אמור להיות שם בית כנסת?

מר מאיר דורון: צריך להיות בשנה הבאה. ב-2011.

מר הרצל נחום: אגב, הם אחרי מכתב ההתראה כנראה גייסו עוד קצת כסף ועשו עוד קצת עבודות. הם היו אצלי בפגישה, הם צריכים עוד קצת להמשיך להתקדם בדבר הזה.

מר אבי גרובר: אפשר עדכון על הקריטריונים ותבחינים, מה קורה עם זה? איפה זה עומד הנושא של קריטריונים ותבחינים?

מר הרצל נחום: אתם קיבלתם את זה לזימון למליאה הבאה, הוצאנו תבחינים חדשים, עבדנו עליהם, זה יידון במליאה הבאה. זה יצא אליכם, נדמה לי, או ייצא אליכם בדואר.

- גב' פרח מלך:** ייצא מחר.
- מר הרצל נחום:** ייצא מחר, תקבלו את זה.
- גב' פרח מלך:** מחר עד הצהריים זה יישלח.
- מר אבי גרובר:** זאת אומרת, יהיה לנו כמעט חודש.
- מר הרצל נחום:** בכוונה, נתנו לכם זמן. סליחה, אתה מדבר על תמיכות או על קרקע?
- מר אבי גרובר:** אני מדבר על קרקע.
- מר הרצל נחום:** קרקע ייצא בשלב שני, נמצא בעבודה כרגע.
- מר אבי גרובר:** עד סוף השנה ייצא?
- מר הרצל נחום:** כן. בעזרת השם באמת. מאורות השרון – בינתיים הם נמצאים באותו מקום.
- מר אבי גרובר:** מה הם עושים, מאורות השרון?
- מר הרצל נחום:** הם משכירים ציוד, זה דיברנו גם פעם קודמת, הסברנו את זה. הם משכירים ציוד לאנשים שזקוקים, שנפגעו.
- גב' שירה אבין:** כמו יד שרה.
- מר הרצל נחום:** כמו יד שרה, ללא תשלום או תרומה. ואז הם משכירים, מי שרוצה כסא גלגלים, מי שרוצה מקל הליכון, מי שרוצה מכשיר כזה או אחר, הם משכירים אותו. אנחנו דנו על זה, אני חושב. היתה החלטה על זה.
- ד"ר יונה ברגור:** תן לי להבין. "המשמש גם כסניף דואר", מה זה אומר? יש כוונה להוסיף את סניף הדואר?

מר הרצל נחום: לא, המבנה הוא מבנה של העירייה, שיש שם סניף דואר פרטי.

ד"ר יונה ברגור: סניף דואר שאני משתמש בו.

מר הרצל נחום: יפה. הוא סניף דואר פרטי.

ד"ר יונה ברגור: פורמאלית קיים... ברחבי הארץ.

מר הרצל נחום: פרטי. בחלק הדרום מזרחי שלו יש שם איזה חדר וחצי, שמאז 10 שנים, יותר-

ד"ר יונה ברגור: מה שפעם היה רוטרי.

מר הרצל נחום: כן. משמש את מאורות השרון. חשבנו בזמנו לפנות את מאורות השרון ולאפשר אולי הרחבה של סניף הדואר. אבל זה היה יותר תלוי בבעלת הסניף או בעל הסניף וסוכנות הדואר. כי אני לא משקיע במיזם פרטי מכספי העירייה כדי להרחיב אותו. הם צריכים לעשות את זה, הדואר ומי שמפעיל את הסניף שם. זה המצב, זה עלה גם כתוצאה מהדבר הזה. אי לכך, כרגע הם עדיין נמצאים שם.

ד"ר יונה ברגור: מי, הדואר?

מר הרצל נחום: הדואר בפינה שלו ומאורות השרון בפינה שלו.

ד"ר יונה ברגור: ומה התוכנית העתידית?

מר הרצל נחום: ברגע שהדואר יבוא עם איזה תוכנית שנראה שאפשר ליישם אותה, אז נצטרך לבדוק את זה עוד פעם מחדש.

ד"ר יונה ברגור: לא הבנתי, הרצל. אתה אומר יש כאן הקצאה, מדברים על הקצאה. הקצאה של מה? מה שיש להם עכשיו או יותר?

מר הרצל נחום: לא, לא, חשבנו להעביר אותם, את מאורות השרון, למקום אחר.

מר חיים חשטא: לא את הדואר, אל תדאג.

מר אבי גרובר: אתה יודע מה, זה לא כזה רעיון רע להעביר משם את הדואר, ברחבה שזה עם האנדרטה והכל.

מר יצחק רוכברגר: אבל כרגע לא מעבירים את הדואר. אתה מדבר על מאורות השרון.

מר הרצל נחום: לא מעבירים.

מר יצחק רוכברגר: אוקיי, מה עוד?

מר אבי גרובר: אתה יודע, אם אפשר למצוא מקום חלופי לדואר זה יכול להיות טוב מאוד שם לפנות ולעשות את זה מספיק מכובד.

מר יצחק רוכברגר: מה אתה מבקש מאתנו פה, שנאשר את הפרוטוקול?

מר הרצל נחום: כן. לדעתי אנחנו דנו בזה. כל הפרוטוקול הזה דנו בו.

מר יצחק רוכברגר: הלאה, אז תתקדם.

מר הרצל נחום: אז תאשרו את זה.

מר טל עזגד: דקה, לפני שאנחנו מאשרים אפשר לשאול שאלות? למרות שהיה דיון?

מר הרצל נחום: כן.

מר טל עזגד: כתוב פה בסעיף 5 שהוועדה תדון בנושא של קריטריונים, תבחינים וכו'. האם זה עבר? פרח אמרה שזה יפורסם מחר.

מר הרצל נחום: לא, זה תמיכות.

הקריטריונים לתמיכות יעלה בישיבה הקרובה.	<u>גב' פרח מלך:</u>
תאמינו לי שאני יודע מה אני שואל.	<u>מר טל עזגד:</u>
אני שאלתי על תבחינים להקצאה לקרקע.	<u>מר אבי גרובר:</u>
זה גם יופץ, זה נמצא בעבודה מתקדמת. זה יופץ.	<u>מר הרצל נחום:</u>
לאן זה מופץ? קבל עם ועדה או מה? כשמדברים על יופץ.	<u>מר טל עזגד:</u>
אליכם.	<u>מר יצחק רוכברגר:</u>
מי זה אליכם, חברי מועצת העיר?	<u>מר טל עזגד:</u>
של התמיכות? תמיכות זה יופץ לחברי המועצה.	<u>מר הרצל נחום:</u>
הכל. מה מחר אתם עושים? אתם נורא מבלבלים.	<u>מר טל עזגד:</u>
יש ועדת תמיכות, שזה הכספים שכל שנה מחולקים לעמותות.	<u>מר הרצל נחום:</u>
אבל זה לא מדובר על ועדת תמיכות, זה מדובר על הקצאות.	<u>מר יצחק רוכברגר:</u>
הקצאת קרקע זה תבחינים אחרים שבהם גופים פונים לקבל-	<u>מר הרצל נחום:</u>
התבחינים של הקצאת קרקע.	<u>מר יצחק רוכברגר:</u>
אני עונה לו אבל.	<u>מר הרצל נחום:</u>
למי יוגשו, לחברי הוועדה?	<u>מר יצחק רוכברגר:</u>
לא, תמיכות הוגש. תבחינים להקצאת קרקע עוד לא הוגש.	<u>מר הרצל נחום:</u>

- מר יצחק רוכברגר:** כשיוגש, לאן הוא יוגש?
- מר הרצל נחום:** לחברי המועצה.
- מר טל עזגד:** האם ישבו עם בעלי תפקידים? למשל אני, למשל ראש העיר יודע? מילא אני לא, אבל ראש העיר ישב על זה כבר? אתה יודע על מה מדובר? אתה יודע מה מגישים מחר לחברי המועצה?
- מר הרצל נחום:** על מה אתה מדבר, על תמיכות?
- מר יצחק רוכברגר:** לא, תמיכות לא מעניין אותי, זה לא הנושא תמיכות.
- מר הרצל נחום:** אני לא מבין את השאלה שלך. אם אתה מדבר על תמיכות-
- מר טל עזגד:** אתם אמרתם שמחר מוגש משהו, מה מוגש?
- מר הרצל נחום:** תמיכות.
- מר יצחק רוכברגר:** תמיכות לא רלוונטי כרגע.
- מר הרצל נחום:** אם אתה כבר שואל, התמיכות-
- מר יצחק רוכברגר:** לא רלוונטי, אל תענה לו.
- מר הרצל נחום:** זה הופך לכל בעלי התפקידים להתייחסות לפני שזה יופך לחברי המועצה.
- מר יצחק רוכברגר:** תמיכות לא מעניין, הלאה.
- מר הרצל נחום:** כולל אגודת הספורט.
- מר יצחק רוכברגר:** מה הלאה? יש עוד משהו?
- מר חיים חשטא:** זהו, נגמר.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר את הפרוטוקול. אנחנו כבר דנו בזה בעבר, אני זוכר.

מר הרצל נחום: כן, דנו. בגלל זה הוא הפליא אתי, אנחנו דנו על זה כבר.

מר יצחק רוכברגר: מי בעד? טכני לחלוטין.

מר חיים חשטא: פה אחד.

החלטה מספר 138: הוחלט לאשר פה אחד את פרוטוקול ועדת הקצאות מס' 17 מיום 6.1.10.

2. אישור הסמכה לשרי חובב לחתום על מתן רישיונות עסק.

מר יצחק רוכברגר: אישור הסמכה לשרי חובב לחתום על מתן רישיונות עסק. אני מבקש לאשר את שרי חובב כמנהלת מחלקת רישוי עסקים לחתום גם על רישיונות עסק. בדרך כלל אני חותם על רישיונות עסק, אני חושב שזה חכם שגם היא תחתום על רישיונות העסק בהעדרי או כשאני לא נמצא, שגם לה תהיה זכות חתימה.

מר אבי גרובר: אתה מאציל לה את הסמכות שלך?

מר יצחק רוכברגר: כשאני לא נמצא. יש התנגדות?

מר אבי גרובר: מה זה לא נמצא?

מר יצחק רוכברגר: לא נמצא פה.

עו"ד מיכה בלום: גם כשהוא נמצא. הוא רוצה לתת למנהלת הרישוי.

מר אבי גרובר: זה מה שאני שואל.

מר יצחק רוכברגר: אני לא מבטל את סמכותי. אני נותן גם לה. אני רוצה להסמיק אותה. בדרך כלל זה יקרה כשאני לא נמצא.

עו"ד מיכה בלוס: שום בעיה. אפשר מחר בבוקר להחזיר.

מר אבי גרובר: והאחריות?

עו"ד מיכה בלוס: האחריות תמיד אצל ראש העיר, העירייה מתנהלת לפי ראש העיר.

מר יצחק רוכברגר: מי בעד? תודה, פה אחד.

החלטה מספר 139: הוחלט לאשר פה אחד הסמכה לשרי חובב לחתום על מתן רישיונות עסק.

3. אישור הגדלה של מכרז אחזקת הגינות.

מר יצחק רוכברגר: גזבר, אישור הגדלה של מכרז אחזקת גינות.

מר גיל גורדון: אנחנו הגדרנו בתקציב 2010 תקציב לאחזקת גינות בגובה של 5.5 מיליון ₪, כאשר למעשה האחזקה מתבצעת ע"י חברת השביל הירוק, שזכתה במכרז לפני יותר משנתיים וחצי, ואז ההיקף היה בסביבות 2.5 מיליון ₪. מה שקרה מאז נוספו גינות, כמו נווה גן וגינות נוספות, והיה צורך לעדכן את התקציב, כאשר 25% ראשוניים היו בסמכות גזבר וראש העיר, ועשינו אותם. כרגע יש צורך ב-25% נוספים לעדכן את התקציב הזה לעוד 643,000 ₪. זה מה שאנחנו מביאים פה לאישור. יש תקציב לזה.

- מר אבי גרובר:** מה היה ההסכם שנחתם איתם?
- מר גיל גורדון:** אני אומר. המכרז שבו הם זכו, שזה ההסכם למעשה, דיבר על סביבות 2.5-2.6 מיליון ₪.
- מר אבי גרובר:** לא, מבחינת הזמן, מה האורך?
- מר גיל גורדון:** יש עוד אופציה לשנה נוספת.
- מר אבי גרובר:** אז אנחנו עכשיו מאשרים את האופציה?
- מר גיל גורדון:** לא. הם כרגע בתוך ההסכם.
- ד"ר יונה ברגור:** אנחנו מאשרים 1.3 מיליון ₪.
- מר גיל גורדון:** אתה מאשר כרגע 643,000 ₪.
- ד"ר יונה ברגור:** ואישרו עוד 645,000 ₪.
- מר גיל גורדון:** שזה היה בסמכות-
- ד"ר יונה ברגור:** זה תוספת של 50%.
- מר גיל גורדון:** נכון.
- ד"ר יונה ברגור:** בואו נבהיר את הנקודה הזאת.
- מר גיל גורדון:** אמרתי את זה. זה מה שאמרתי.
- מר ג'קי בן מרגי:** אתה לא מוסיף עוד כסף, הכסף ישנו בתקציב. רק במכרז הוא לא היה.
- מר גיל גורדון:** אתם, כשאישרתם את תקציב 2010, לאחזקת הגינו אישרתם 5.5 מיליון ₪. המכרז, כאשר יצא לפני יותר משנתיים, שנתיים וחצי, דיבר על היקף מסוים של גינות שמאז גדל. המכרז, צריך פשוט לעדכן את הסכומים ויש לך סמכות לזה, אז אני מביא את זה פה לאישור, זה הכל.

- ד"ר יונה ברגור:** אבל אתה לא מגיע ל-5.5 מיליון ₪.
- מר גיל גורדון:** נכון, עדיין פחות. 4.5 מיליון ₪ בערך, אתה צודק.
- מר אבי גרובר:** רגע, מה כלול באחזקה של הגינות?
- מר גיל גורדון:** אתה רוצה לפרט?
- מר ג'קי בן מרגי:** אחזקה שוטפת, השלמות צמחייה, כל הדברים האלה. כל אחזקה שיש – מערכות השקיה, מים, הכל.
- מר אבי גרובר:** אולי יותר נכון לקיים עכשיו, לצאת עוד פעם למכרז אולי.
- גב' פרח מלך:** למה לצאת למכרז? המכרז שלהם הוא לעוד שנתיים.
- מר אבי גרובר:** הרבה מכרזים פה אנחנו עושים פעם בשנה. אני שואל אם בדקו את זה. היה הסכם לפני שנתיים וחצי, שיבוא יגיד 'בדקנו, המחירים עדיין תחרותיים, עדיין טובים'. אם זה המצב – בסדר.
- מר ג'קי בן מרגי:** בטח שזה המצב, אנחנו בודקים. מה, אנחנו עושים סתם?
- מר יצחק רוכברגר:** אתה מוכן לדבר?
- מר גיל גורדון:** הסברתי, אין לי פה מה להסביר יותר מזה.
- מר ג'קי בן מרגי:** המכרז הוא ל-5 שנים, עוד שנתיים יש.
- מר יצחק רוכברגר:** המכרז הוא ל-5 שנים, אתה מבקש כרגע הגדלה באיזה שיעור?
- מר גיל גורדון:** שוב, הסברתי. ההיקף המקורי לפני שנתיים וחצי השתנה, יש יותר גינון. מבחינת תקציב יש לנו כיסוי תקציבי, אין בעיה. כל

מה שאני מבקש זה בואו ניתן, מבחינת המכרז ניתן לעדכן עפ"י חוק עד 50%, כאשר 25% ראשוניים זה בסמכות ראש עיר וגובר שכבר עשינו, את היתרה אני צריך להביא למועצת עיר והנה אני מביא את זה לפה, אין פה איזה בעיה מיוחדת.

ד"ר יונה ברגור: השאלה היא, בהיקף הגינות של היום, אילו היית יוצא במכרז, האם זה הסכום שהיית מקבל או פחות או יותר? זאת השאלה.

מר גיל גורדון: קשה לי להגיד לך.

מר ג'קי בן מרגי: בטוח יותר.

ד"ר יונה ברגור: זאת אומרת, אתה עכשיו יושב 5 שנים וכל הזמן עם עדכון המכרז עד 5.5 או בשנה הבאה... זאת אומרת, אתה רץ עם הכספים אחרי.

מר ג'קי בן מרגי: אם אנחנו יוצאים למכרז חדש כבר יש מכרז של משק וכלכלה שיצא והמחיר הוא ב-200 ₪ לדונם יותר.

ד"ר יונה ברגור: יש קריטריון.

מר ג'קי בן מרגי: בטח שיש. זאת החברה למשק וכלכלה, שזה הקריטריון שאני יודע כמה עולה לי. אם אני אצא למכרז חדש, היום אני משלם 200 ₪ לדונם יותר. אז למה לצאת למכרז חדש? אם יש לי מכרז קיים.

מר אבי גרובר: בסדר, אין בעיה. שאלנו, ענית.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר את ההגדלה של המכרז הקיים, כפי שהוצע פה. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מספר 140: הוחלט לאשר פה אחד הגדלה של 25% למכרז אחזקת הגינות בסך של 643,500 ₪ בתוספת מע"מ. הגדלה זו הנה בנוסף להגדלה של 25% שאושרה ע"י ראש העיר והגזבר עפ"י סמכותם.

5. דיווח של משלחת שיצאה לברלין (יוצג על ידי ראש העירייה).

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא הוא דיווח. מאחר שאני, בניגוד לאחרים, הצעתי לספר על המשלחת שיצאנו לברלין כדי לראות מתקנים ואביזרים של הפיתוח של הגינות, לא כתבתי את זה בכתב, אז אני רוצה לספר פה מה ראינו, מה הולך להיעשות. הפארק בשטח תע"ש, ההסכם עם מינהל מקרקעי ישראל נחתם היום, תודה לאל. אנחנו מקבלים משהו שבין קרוב ל-50 דונם שטחים לצורך פארק. מה שהולך להיות שם, בגדול, אנחנו כרגע יושבים עם המתכננים שלנו על מנת לעשות שם אמפיתיאטרון, מגרשי משחקים – כדורגל, כדורסל, עף, כל מה שיש מסביב, פינות ישיבה, שבילי הליכה כמובן, מקומות לפיקניק מי שירצה לשבת שם, מתקנים, חניות, מתקני ספורט וכל מה שמשולב, ויכול להיות גם שאנחנו נצליח לעשות שם בית קפה עם איזה אגם קטן אקולוגי.

מר אבי גרובר: אתה עושה מיני ישראל? זה נשמע הרבה על 50 דונם. הרבה דברים ל-50 דונם.

מר יצחק רוכברגר: תיכף תשמע על מיני ישראל, יש לי את זה, כתבתי את זה. אנחנו צריכים כרגע לחתום מול תע"ש לגבי העתקת הגדר פנימה ומיד אחרי זה-

העצים נשארים?

מר אבי גרובר:

מר יצחק רוכברגר: רגע, דקה. ואז אנחנו נכנסים לתוך השטח, מעתיקים את הגדר פנימה ומתחילים בביצוע העבודות. העיקרון הוא עיקרון מנחה שאנחנו משתמשים בתוואי הקיים ובצמחייה הקיימת, לרבות החורשות שקיימות שם. מה שאנחנו ראינו בגרמניה, היו שם פרמטרים שמתייחסים לפארק באופן הזה. בין שדרות העצים אנחנו ראינו דברים של מתקני הנפשה ומתקנים אתגריים של ספורט אתגרי, שמתקנים אותם בתוך השטח עצמו, בתוך העצים ובין העצים, כאשר מלמטה אפשר ללכת ולמעלה אפשר לעשות את תרגילי ספורט כאלה ואחרים. ראינו מתקנים נוספים, שחלקם אינם מתאימים לשטח, חלקם כן מתאימים אבל אנחנו לא נעשה אותם וראינו גם דברים שלא היו במסגרת הסיור אבל ראינו אותם, אלמנטים כאלה ואחרים, שאנחנו נשלב אותם גם, כמו מתקנים למים וכו' לילדים קטנים ולילדים בגיל הרך של שנה, שנתיים ושלוש, גם את זה ראינו שם. אנחנו כרגע מכינים את הסקיצות, מכינים כרגע את התוכניות לצורך ביצוע העבודות. אני מעריך, אני מקווה, שאם הכל ילך כמתוכנן, בקיץ הבא, לקראת משהו כמו אוגוסט, אנחנו נוכל לחנוך את הפארק אם נעבוד שם בצורה מסיבית, בקיץ הבא נוכל לחנוך שם את הפארק וגם את האירועים שלנו נוכל להתחיל להעביר את זה לשם מהכיכר לתוך הפארק.

מבחינת הסיור, כמעט כל יום ראינו מתקנים, נסענו לכל מיני מקומות באזור ברלין רבתי, ראינו שם מתקנים כמו פארק אתגרי שאיננו מתאים, ראינו אותו, זה משהו מדהים פשוט, עם מכוניות למעלה ואופניים שנוסעים על חבלים. לא מתאים לוורסיה שלנו, זה משהו שמצריך סדר גודל של כל המדינה צריכה לבוא לדבר כזה. לא מצאנו לנכון ללכת על הדברים האלה, יותר הלכנו על הדברים היותר קומפקטיים, היותר סולידיים.

גב' פרח מלך: זה מצריך את כל השטח.

מר יצחק רוכברגר: כן, כן. ולנצל את המתקנים שראינו שם, לנצל אותם בתוך הטווח הקיים על מנת להרוויח שטח, כדי שאנשים יוכלו לשבת בנחת וליהנות מהשטח של הפארק, ולנצל את החורשה עצמה, את החורשות עצמן, לצורך העניין הזה. זה היה הסיפור, אני שמח שנסענו למקום הזה. אגב, במאמר מוסגר, אני חייב לומר משהו. ראינו שם דבר, חבל שלא נסעתי לפני 4 שנים כדי לראות את המקום. ראינו שם מתקן למשחק ממטוס דמה. היום הוא דמה, אבל זה מטוס אמיתי, אתה לא מאמין, גרובר, לדבר כזה. כמו סטרטוקרוזר, עם מגלשות, מדהים הדבר הזה. לא עצרתי לשאול את המחיר מטעמים מובנים, טסתי מהמקום עם הרכב, אבל פשוט משהו מדהים. בכל מקרה, המתקנים שראינו עונים על הדרישות שלנו, לפחות לגבי הטופוגרפיה הקיימת, חבל על הזמן.

אגב, עכשיו במאמר מוסגר, מה שקורה לי ממש בימים האלה – פנה אליי תושב. אנחנו מתכוונים מרח' הנביאים להמשיך את שבילי ההליכה שלנו דרך ריינס שם מסביב ולאחר מכן מאזור של בריכת שרונית, גבול של תע"ש, מקביל לגבול תע"ש, שיהיה שם מסלולי הליכה ואופניים עד שנגיע לכיוון הפארק, לתוך תע"ש. ישנם תושבים שפלו שם לשטחים, הרבה מטרים. פנינו אליהם, הודענו להם כבר על הכוונה שלנו לפנות את השטחים האלה מתוך מטרה שנתחיל לעשות. עכשיו מתארגנת שם קבוצה של תושבים שמחר בבוקר היו צריכים להיפגש איתי והודיעו לאנשים במכתב, המכתב נמצא אצלי, שהם רוצים, הם עוד לא יודעים איפה, אבל כבר הם רוצים שנוזיז את האמפי תיאטרון כי זה ירעיש להם ופינות המשחקים יהיו קרובות אליהם הביתה, וזה לא נכון כל מה שהם אומרים אז זה לא משנה, מתוך מטרה כדי שלא יקחו להם את השטחים. זה בדיוק מזכיר לי את דרך השרף. דרך השרף כל הכוונה

של המלחמה היתה כדי שלא יקחו להם את השטחים. הודעתי להם היום חד משמעית, אני לא נפגש איתם, אם הם רוצים להיפגש איתי בדרך הזאת-

מר אבי גרובר: זה לא לגמרי נכון לגבי השרף.

מר יצחק רוכברגר: תאמין לי, מדויק. עובדה שגם בית המשפט אמר את דברו. בקיצור, אני יכול לומר דבר אחד – אנחנו נגיש את התוכנית, כמובן, נראה את זה לחברי המועצה על מנת שתתרשמו מהתוכנית, אם יש הערות גם תעירו הערות, זה בסדר גם, ונצא לדרך ויהיה לנו, כמו שאמרתי, את הפארק בשנה הבאה עלינו לטובה.

ד"ר יונה ברגור: שתי שאלות: מי עוסק בתכנון?

מר יצחק רוכברגר: מחלקת ההנדסה לקחה מתכננים מוסמכים שמבינים בנושאים האלה של פארקים, כולל בודקים אקוסטיים, כולל בודקים של טיב הקרקע.

מר מאיר דורון: בדקנו את איכות הקרקע קודם כל.

מר יצחק רוכברגר: בדקנו את טיב הקרקע, הכל. יעשו את זה מומחים.

ד"ר יונה ברגור: לא, אני מדבר על התכנון הפונקציונלי.

מר יצחק רוכברגר: השם עצמו, אני לא זוכר את השם של החברה. מחלקת ההנדסה אבל מלווה.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להציע, או לשקול, לא להציע בשלב זה, בואו נשתף את הציבור.

מר יצחק רוכברגר: במה?

ד"ר יונה ברגור: בתפיסה התכנונית. שלא יביאו לציבור את זה חבילה-

- מר יצחק רוכברגר:** לא משתף, ואני אגיד לך גם למה.
- מר טל עזגד:** בעוד אלפיים שנה לא יהיה פה.
- מר יצחק רוכברגר:** שמעת מה שאמר טל?
- ד"ר יונה ברגור:** זה מחיר הדמוקרטיה.
- מר יצחק רוכברגר:** דמוקרטיה כזאת אצלי לא תהיה.
- מר טל עזגד:** למה דמוקרטיה? אנחנו נבחרנו. זה נורא פשוט – אנחנו נבחרנו ע"י הציבור.
- ד"ר יונה ברגור:** אבל אנחנו לא מבינים את הכל, יש עוד אנשים שמבינים.
- מר אבי גרובר:** יש לכמה אנשים כאן מחשבות על הנושא הזה שלכל הגנים יש את אותו...
- מר יצחק רוכברגר:** אתה צודק.
- מר אבי גרובר:** יכול להיות שאם היית שואל היית מקבל פידבק.
- מר טל עזגד:** אבי, צריך להבין שאי אפשר לעשות משאל עם על כל-
 כל-
- מר אבי גרובר:** אני אחכה שהוא יסיים ואז אני אגיד לך משהו שתראה שזה לא משאל עם ולא לצד השני.
- מר יצחק רוכברגר:** אני אינני דיקטטור במחשבה, אבל דבר אחד יש לי, זה קצת ניסיון. יש לי קצת ניסיון בעניין. ואני עכשיו מדבר על פלורליזם מחשבתי וגם על שיתוף התושבים. כשהתחלנו לעשות, ואני נוגע בדיוק במה שאמר ג'קי ומה שאמר גרובר. בשניהם אני מחבר את הדברים. כשהתחלנו לעשות את הגנים הציבוריים והתחלנו את המהלך הזה של כמות גדולה של

כמעט 40 גנים ציבוריים, ועשינו בהתחלה, בשנים הראשונות, מסה של איזה 36 גנים. באתי למועצה ואמרתי: 'תראו, בואו נשתף את הציבור עכשיו בכמה דברים. גם בבחירת ספסלים, כסאות, פחי אשפה'. עשינו תערוכה, באו אנשים, הסתכלו, הכל טוב ויפה. בהתחלה עבד יפה. ואז יש לנו ועדות – ועדות לאיכות הסביבה, ועדות חזות העיר וועדות כאלה. ואז הוועדות, איכות הסביבה, עזוב, חזות העיר. ואז כינסנו את הוועדות, ישבנו, דנו, התחילו להפוך את זה למשהו אחר, למשהו פוליטי. כל אחד משך לכיוון שלו.

מר אבי גרובר: ספסל פוליטי?

מר יצחק רוכברגר: תקשיב מה אני אומר לך, הפכו את כל הנושא של הגינות לנושאים פוליטיים. ראיתי שכך העניין, אמרתי: 'רבותיי, נגמר הסיפור, אין ועדה. רוצו קדימה, תתחילו לעבוד'. התחלנו לעבוד. ואז התחילו להשמיע קולות. מה הקולות שהשמיעו? באו אליי ואמרו לי: 'תשמע, כל המתקנים שאתה עושה, אתם עושים בעיר, הם מתקנים זהים'. אמרתי לעצמי: תראה עכשיו האופוזיציה, אתה גם עושה גינות וזה. התברר – לא כצקתה. ממש לא אופוזיציה. הציבור בא, ובצדק אמר שאתה עושה מתקנים זהים בכל המתקנים, אנא חדש, תרענן קצת את הזה. מה שאתה מדבר כרגע.

מר אבי גרובר: ילד קטן לא יודע אם הוא נמצא בדבורה הנביאה...

מר יצחק רוכברגר: נכון, נכון. ואז באתי לעירייה, כשהבנתי שאנחנו פועלים בפורמט לא נכון וצריך לשנות, וצריך קצת לשדרג, וצריך לעשות קצת דברים אחרים. באתי לעירייה ועשיתי איזה מעשה פשע, במירכאות אני אומר, שעליו נחקרתי במשטרה. באתי ואמרתי: רבותיי, באים אליי תושבים ואומרים לי 'למה המתקנים הם זהים? בוא תשדרג אותם קצת'. ואז הראו לי את אותו מטוס באינטרנט והראו לי עוד כל מיני מתקנים שונים והכל, ואמרתי: 'בואו נשדרג, והוועדה, אני מבקש שתשקול את הדברים כדי לראות

איך אפשר לשדרג את הזה'. ונקנה מטוס, אמנם נקנה במחיר יקר, אבל הוא מצדיק את הפעילות, אבל נקנה במחיר יקר. אם הייתי רואה אותו הייתי אולי בוחר אחרת. אבל נקודת המוצא היתה-

מר אבי גרובר: יכול להיות שלא הלכת למכרז והלכתם לזה-

מר יצחק רוכברגר: עזוב, היה מכרז, היה הכל. אתה לא מעודכן. היה מכרז אחד לאחד. לא משנה. ואז עשינו את הדבר הזה ונקודת המוצא היתה שבאמת שדרגנו. חברים, אי אפשר. יונה, אי אפשר. קיבלנו מנדט שהציבור הסמיך אותנו ואותי לבצע. אני לא מתכוון לשאול כל יום שני וחמישי את התושבים מה צריך לעשות.

דוגמה נוספת אני מבקש לומר. אנחנו עושים הרבה פיתוח, רחובות. אני השתדלתי בדרך כלל לבוא לתושבים ולדבר איתם וביחד איתם להגיע לאיזשהו קונספט פחות או יותר – סוג האבן, איזה צורה, איזה פיתוח לעשות, איפה לעשות. היו מקומות שזה עבד פחות או יותר, לא כל כך, אבל השתדלתי להגיע לכמה שיותר תובנות. כל פעם באו קבוצות אחרות של תושבים: 'מי זה אלה שישבת איתם? למה אתה מדבר עם ההוא? למה עם הזה? אני חושב אחרת'. אי אפשר להתקדם, אי אפשר לפתח. אז יכול להיות שאני אצטייר כדמוקרט מס' 1 אולי בעיר ובמדינה, אבל אני לא אצליח לקדם שום דבר. קיבלנו מנדט על מנת לקדם. יש לי צוות תכנוני שצריך לפתח.

מר שרגא קירשנר: יש אנשי מקצוע גם.

מר יצחק רוכברגר: יש צוות תכנוני שצריך לקדם תוכניות. אני מציג את התוכנית, אני מראה אותה. יכול להיות מצב שאני אראה, יכול להיות אפילו שאני אראה את התוכנית לפני זה לתושבים, לא בטוח, יכול להיות שאני אראה. זה מה שאנחנו נעשה.

ד"ר יונה ברגור: חבל, אני חושב שבסיוור שלך בברלין היית צריך גם להתעניין איך התקבלו ההחלטות לגבי אותם המתקנים והפארקים שהיו בברלין. בשיתוף מלא עם הציבור וכל הדברים האלו.

מר יצחק רוכברגר: שאלתי.

ד"ר יונה ברגור: וזה עבד, ויש להם.

מר יצחק רוכברגר: שאלתי.

ד"ר יונה ברגור: בהולנד, כל הולנד בנויה משיתוף ציבור.

מר יצחק רוכברגר: שאלתי, יונה. תתפלא, שאלתי.

מר טל עזגד: אני אגיד לך איפה הטעות שלך? שלא לקחת את כל התושבים לראות את המתקנים.

מר יצחק רוכברגר: לא, עזוב.

ד"ר יונה ברגור: באמת. זה פרויקט חד פעמי, פרויקט גדול. לא מדובר על רח' השרף, מדובר על פרויקט גדול.

מר טל עזגד: אני לא חושב שרח' השרף הוא פרויקט כל כך קטן ויד לבנים הוא כל כך קטן, ועוד כמה, והאצטדיון הוא קטן, ואתה לא יכול לעשות שיתוף תושבים בכל דבר.

ד"ר יונה ברגור: למה לא? אני לא מבין.

מר טל עזגד: זה בדיוק כמו שבמדינת ישראל יעשו משאל עם...

ד"ר יונה ברגור: בשביל זה יש למדינת ישראל מוסד ציבורי של תכנון, שהיא לא הממשלה. אתם חושבים שאנחנו יודעים הכל? אנחנו לא יודעים כלום.

גב' שירה אבין: אבל אנחנו לא מחליטים איך ייראה הפארק.

- ד"ר יונה ברגור:** אנחנו מצביעים.
- גב' שירה אבין:** יש אדריכלים, מה זאת אומרת? אנחנו מחליטים איך ייראה הפארק?
- ד"ר יונה ברגור:** אבל לציבור יש גם say.
- מר יצחק רוכברגר:** איזה say?
- גב' שירה אבין:** הציבור יכול להחליט איך ייראה הפארק?
- ד"ר יונה ברגור:** לא רק יכול, צריך.
- מר יצחק רוכברגר:** אני לא אתן לו. רגע, דקה.
- מר טל עזגד:** יונה, אתה יודע שלא כל דבר שתציע אני אלך נגדך.
- ד"ר יונה ברגור:** אתה לא. אתה היחידי שלא.
- מר טל עזגד:** זה אתה לא יכול להאשים אותי.
- ד"ר יונה ברגור:** אתה היחידי שלא.
- מר יצחק רוכברגר:** תתפלא, גם אני לא.
- מר טל עזגד:** כשאנחנו זורקים פה סיסמאות באוויר שנשאל את הציבור, הלכה למעשה מה זה לשאול את הציבור? ללכת ל-54, ל-15,000 בתי אב ולשאול אותם את דעתם? זו סיסמה. מה?
- ד"ר יונה ברגור:** לא, לא. תן לי רגע עוד משפט אחד לגבי זה. יש כל מיני וריאציות ואפשר, לא צריך ללכת ל-15 בתי אב, אפשר להציג את זה כמו תוכנית אב, תוכנית אב היא גם כן מקבלת איזושהי תגובה ציבורית, יש איזשהן קבוצות-
- מר יצחק רוכברגר:** לא שולל את זה. אני לא שולל.

ד"ר יונה ברגור: אני כרגע לא הצעתי איך לעשות את זה, אני אמרתי, זרקתי את הרעיון. בואו ננסה לראות אם דווקא בפרויקט הגדול הזה, שבסופו של דבר הקדנציה הזאת תתהדר בפארק הזה, ואני אומר את זה בחיוב, בואו נראה איך תהיה הסכמה יותר גדולה של התושבים לדבר הזה.

מר יצחק רוכברגר: אני לא שולל את זה.

מר הרצל נחום: שלא יצטייר פה כאילו אנחנו עשינו את זה ככה. ראש העיר גם דיבר על זה, בדקנו וראינו מה מפריע לתושבים ומה בגדול התושבים רוצים. הבנו שיש כמה דברים-

ד"ר יונה ברגור: אני לא מדבר על להפריע.

מר הרצל נחום: אני אומר בתפיסה. אז למשל, מתקני משחקים לגיל הרך-

מר יצחק רוכברגר: הוא לא דיבר על זה.

ד"ר יונה ברגור: אני מדבר על זה, סתם אני זורק לך – אגם כן או אגם לא. אולי יש תפיסה מסוימת של אנשים.

מר יצחק רוכברגר: אני אינני שולל.

מר אבי גרובר: הולכים פה עם מושגים של משאל עם והסכמה וכאלה דברים. אתה לא מבקש את ההסכמה של התושבים, אתה לא עושה משאל עם, מה שהוא מדבר עליו. אני באופן אישי חושב שאנחנו נבחרנו כנציגי ציבור, ברמת העיקרון קיבלנו את המפתחות ואנחנו צריכים לנסוע. אבל אני גם חושב שזה לא דבר פסול מה שהוא אומר מהבחינה הזאת שאנחנו לא הולכים לבקש את ההסכמה, זו לא ועדת התנגדויות.

מר יצחק רוכברגר: זה יידוע.

מר אבי גרובר: זו לא ועדת התנגדויות ברמה שהוועדה יכולה לפסול את התוכנית או לא לפסול את התוכנית.

מר הרצל נחום: סקר.

מר יצחק רוכברגר: לא, הוא לא דיבר על סקר.

מר אבי גרובר: לא, גם לא סקר. זה לא סקר שקובע אם כן או לא, זה לא העניין. גיבשנו תוכנית – באים, מודיעים, ביום ראשון ושני תיתלה התוכנית בחדר הישיבות ויש אחר כך שבוע לאנשים לבוא ולהציע.

מר יצחק רוכברגר: אני לא שולל את זה.

מר אבי גרובר: ואז יושבים כמה אנשים, קוראים, אולי מישוהו שם אמר דבר חכם, אולי יכול להיות רעיון טוב, אולי מישוהו הוא מומחה בתחום. אתה יכול להחליט אם אתה מקבל או לא, ובסופו של דבר רק גוף אחד הוא סוברני להחליט וזו מועצת העיר.

מר יצחק רוכברגר: לא, התכנון.

מר אבי גרובר: הוועדה המקומית. הוועדה המקומית תשב אחר כך.

מר יצחק רוכברגר: אני אינני שולל-

ד"ר יונה ברגור: יש סיכון למה שאבי אומר.

מר מאיר דורון: עם כל הכבוד, זו הולכת להיות שיחה של שניים וכל הזמן מתווכחים איתך. לא מקיימים דיון פה, כאן צעקות כל אחד.

ד"ר יונה ברגור: ההצעה של אבי היא הגיונית אבל היא לא מספיק טובה, מפני שברגע שאתה מציג בפני הציבור את התוכניות הגמורות אין כבר סיכוי לשנות. אני מדבר על שלבים, התפיסה, יש איזושהי טכניקה של שיתוף ציבור.

- מר יצחק רוכברגר:** תן לי, אני אעזור לכם.
- ד"ר יונה ברגור:** אני גמרת.
- מר יצחק רוכברגר:** רגע, לפני שאני נותן לכם לדבר.
- מר מאיר דורון:** אתה רוצה גם להאזין? אני רוצה שתשמע גם.
- מר יצחק רוכברגר:** אני אתן לך, דקה, רק לענות תשובה. אני אינני שולל, אני לא הולך למשאל על דברים כאלה, אבל אני לא שולל שבשלבם הראשונים, שיש איזה סקיצה של תוכנית, להתחיל להראות אותה פחות או יותר ולתת לתושבים לבוא ולהעיר הערות. זה בסדר מבחינתי. אני לא עושה דיונים כאלה. רוצה בנאדם להעיר – יבוא יגיד לי רוצה להעיר. מה אתה חושב, שאני אהפוך את זה לדיאלוג?
- מר טל עזגד:** אחת הבעיות, אני אתן לכם דוגמה מהחיים.
- מר יצחק רוכברגר:** מה אתה עושה?
- יריב (עיתונאי):** מצלם.
- מר יצחק רוכברגר:** עזוב נו, אתה מפריע.
- יריב (עיתונאי):** מותר לי לצלם.
- מר יצחק רוכברגר:** יריב, אתה לא בסדר. אתה מביך אותו וזה לא בסדר. יריב, נשבע לך שאני אעיר למערכת שלך, אני לא צוחק עכשיו.
- יריב (עיתונאי):** מותר לי לצלם.
- מר יצחק רוכברגר:** לא, אתה לא יכול להביך אותו. אתה מביך אותו, הוא נפל.
- ד"ר יונה ברגור:** אני מבין כאן שאתה מצלם אותי.

מר יצחק רוכברגר: יריב, אני מבקש ממך. אני אוציא אותך החוצה, זה מה שיהיה. אתה לא יכול לעשות את זה.

מר טל עזגד: איציק, אחת הבעיות, אני אתן לכם דוגמה מהחג. פנו אליי קבוצת תושבים בחג האחרון ואמרו לי שמבקשים להיפגש איתי כי בונים להם אמפיתיאטרון בתוך החצרות, בתוך הבתים, אני אפילו לא ידעתי על מה הם מדברים. הדבר הזה יהפוך להיות באותו רגע לפוליטי ולמלחמות עולם, ולכן אנחנו צריכים להיות נאמנים לדרך שלנו ולקבל החלטות ולהפסיק פה את כל ה... הזאת.

מר אבי גרובר: אתה חושב שתושב שלא רוצה את האמפי מספיק קרוב אליו-

מר יצחק רוכברגר: שילך לבית משפט.

מר אבי גרובר: אני אומר לך דוגרי, זה רק יוסיף לקייס שלו ולא מוריד מהקייס שלו. אם שמעת אותו ונתת איזושהי התייחסות...

מר יצחק רוכברגר: אני מודיע לכם עכשיו, אף אחד מכם-

מר טל עזגד: אני ביקשתי לא לשמוע אותו?

מר יצחק רוכברגר: אף אחד מכם לא מוסמך לתת תשובות לתושב ולתת לו פרמטרים כאלה ואחרים. כל תושב יכול לבוא לראות את התוכנית, להסתכל עליה, כאשר התוכנית תהיה מוכנה ומאושרת ובזה נגמר. אני לא אתייעץ עם 4 תושבים שגרים שם, כי אחד גר לי בפינה השנייה ויהפוך את זה לפוליטי. רוצה להתמודד – שילך לבית משפט. די, מספיק עם אותם תושבים, כל אחד חושב שמחזיק אותנו... אני חייב לקדם את העיר הזאת.

מר מאיר דורון: אני רוצה לענות לאבי גרובר. אמרת קודם על השרף שזה לא מדויק. אז מאחר ואתה לא היית כאן, אז השרף זה מדויק לחלוטין.

התושבים, ברגע שקיבלו את השטח, היה מותר להם לטעת עצים, לא לגדר, לא לבנות, לא שום דבר אחר ונאמר להם שהעירייה תיקח את זה בעתיד והם קיבלו התראה. אז ככה שאין ויכוח, מאחר ואני הייתי חתום על המכתב שנתן להם את זה לפני 20 וכמה שנה.

מר אבי גרובר: אמרו שהסיבה היחידה להתנגדות שלהם זה שפחדו שיקחו להם את השורה הזאת של העצים. אני אומר לך שזה לא מה שמפחיד אותם. מפחיד אותם כביש ראשי ליד הבית.

מר יצחק רוכברגר: יהיה להם כביש ליד הבית.

מר מאיר דורון: יונה, לקחת דוגמה ברלין, אז אני אתן לך את הדוגמה הכי בולטת בברלין.

מר יצחק רוכברגר: סליחה רגע, אני אגיד לך משהו. מר יצחקי, למרות שלא נהוג לקהל, אבל אתה זרקת את זה. בתוכנית, זכות הדרך 24 מטר. זכות הדרך של 24 מטר, המשמעות שלה שזה כביש שיכול להיות גם עם 4 נתיבים. באתי אני לתושבים ולא פעם אחת ואמרתי להם שאני נותן לכם את הבטחתי והתחייבותי, גם כראש העירייה וגם אני אביא את זה לאישור מועצת העיר וועדת תכנון ובנייה, שבה אנחנו מתחייבים שהדרך תהיה לרוחב של גג 12 מטר. ירדנו מזה ואחר כך אמרנו להם אני מוכן גם ללכת לפתרון אחר, שהדרך תהיה משהו בסביבות ה-7-8 מטר, עד כדי כך. אין לי עם מי לדבר, יושבים שם 3 משפחות שמובילות שם שכונה שלמה למה שהן הובילו אותה. אני היום נמצא במצב שבאוקטובר יש לנו דיון, לא בטוח שמה שאמרתי להם אז יהיה נכון להיום. יכול להיות בהחלט שאני אממש את התוכנית כמו שהיא אחד לאחד. יכול להיות בהחלט. אני, במקום שתושבים חושבים שהם מורמים מעם והם מחזיקים את הרשות המקומית, אני אעבוד לפי התכנון הקיים אחד לאחד. יש בית משפט, שבית משפט יחליט. יש להם בחירות בעוד 3 שנים, ירצו

– יצביעו בשבילי, לא ירצו – לא יצביעו בשבילי. אין לי שום בעיה בזה. את העיר הזאת צריך לנהל, או כל עיר, צריך לנהל אותה, לא כל הזמן בתפיסה של 'מחר יש לי בחירות' ובפוצי מוצי. יש החלטות שצריך לקבל אותן, אני קיבלתי אותן.

מר מאיר דורון: לגבי הנושא הזה, אם זה היה מועבר, כמו שאתה מציע, למשאל עם או משהו כזה-

מר אבי גרובר: אמרתי לא משאל עם.

מר מאיר דורון: 90% של התושבים רוצים את דרך השרף כדרך צאת משם. 90%. חוץ מ-18 משפחות שגרות לאורך רח' האיה, 17 אם אתה רוצה בדיוק, אז חוץ מהמשפחות האלה שגרות ברח' האיה, כל התושבים, ותעשה מה שאתה רוצה, תשאל משאל, כל התושבים מעוניינים שדרך השרף יהיה כביש שיוכלו לנסוע לחלק של רמת השרון. הם לא נוסעים לעיר אחרת, הם נוסעים לחלק של רמת השרון. אבל זה היה רק החלק הזה. יונה לקח את הדוגמה של ברלין, הדבר הכי בולט היום בברלין זה האנדרטה של הקוביות, נכון? אתה יודע איזה התנגדות היתה שם על הדבר הזה? הדבר הזה הוא זיכרון בלתי רגיל למה שהיה, אבל התושבים לא רצו את זה. אתה יודע את זה או לא?

ד"ר יונה ברגור: אני יודע. אתה היית בברלין? ראית כמה אתרי זיכרון יש בברלין?

מר מאיר דורון: ראיתי. גם היתה התנגדות לתחנה מס' 19 של הרכבת, אם אתה יודע.

ד"ר יונה ברגור: רציף 17.

מר מאיר דורון:

רגע, יונה, תן לי רק לגמור. לגבי הגן, אנחנו רצינו

לקבל את הפינה בהתחלה, ראינו שיש שם נכס שלא קיים היום ברמת השרון לאקליפטוסים האלו וכמעט פיצצנו את המשא ומתן על מנת לקבל את האקליפטוסים אלינו כחלק מגינה ציבורית. עבדנו על זה די קשה. פרסמנו על הלוחות שהולך להיות גן. ההדים הם כל הזמן, ללא הפסק, 'מתי הגן הזה יהיה?' האנשים שגרים ממול בדור מוגן: 'מתי כבר יהיה הגן הזה שאפשר יהיה קצת לטייל וללכת בלי ללכת על הכביש?' הרי אין לנו אפילו מדרכה על הצד המזרחי.

אז הדברים האלו, אנשים רוצים אותם. כרגע, מה שראש העיר אמר לך, אני שמעתי את השיחה. הם לא רוצים ליד הגדרות שלהם, אבל הגדר שלהם, תע"ש דורש מאתנו להוריד את הגדר אצלם בבית ולהחזיר להם את השטח. השטח הזה, הם נכנסים ברח' גורדון לתוך השטח של הגן הזה. על הגן הזה עשינו כמה וכמה דיונים ולקחנו מתכנן, אפילו לא מאזור המרכז, מאזור הצפון, שהתמחה בפארקים כאלו, ואנחנו מביאים את זה לדיונים וזה יהיה בוועדה גם וכל הדברים האלו. בינתיים כל הרעיונות האלו. אם לא היתה כאן היוזמה של כמה אנשים, ביניהם ראש העיר, לא היינו מקבלים שום דבר מתע"ש. הגדר היתה כמו שהיא כעת, עם הכלבים המסכנים ששם נמצאים בקיץ כל הזמן בחום הזה ואנחנו לא היינו מתקדמים שום דבר. אנחנו גואלים, סליחה על הביטוי, אבל גואלים שטח של 42 דונם ואנחנו כעת עושים אותו לרמת השרון לתושבים. נטו לתושבים. זה מזכיר לי את הדרך שעשינו בזמנו בתוך תע"ש והיתה לנו ביקורת למה אנחנו עושים את הדרך, כולל שרים. עשינו דרך שאילולא הדרך הזאת היום היה פקקים נוראיים. גם כך יש פקקים, אבל לצאת מרמת השרון בשעות הבוקר.

לכן, הדברים האלו שאמר ראש העיר, אנחנו פרסמנו, יש שם שלט, אנשים פונים אלינו ועד עכשיו כל הדברים האלו, אם זה יהיה כזה אמפי תיאטרון או

אחר, הדבר הכי חשוב שם זה החורשה שקיימת שעוברת לרשות רמת השרון והיא תהיה חורשה לטיולים, וזה נטו רווח של גן. זה לא היה, הגדר הזאת לא גדר שהיום היה תענוג לראות אותה עם כל הכלבים שם. לכן צריך רק לברך את העירייה או את האנשים שדואגים לזה, שעשו את ההסכם עם כל הזה, היינו צריכים לאיים על תע"ש שיתנו לנו את השטח הזה, אחרת הם לא משתפים פעולה. וזה מה שעשינו. לכן אני חושב שאנחנו שואלים את התושבים, אנחנו מקבלים. כמו שהיום יבוא תושב ויגיד לי: 'אני רוצה שיד לבנים יהיה מועדון לילה', והיתה פעם הצעה כזאת, אם אתה זוכר, למטה במרתף. זוכר? ואמרנו לא. אנחנו חייבים לעשות את הדברים, ואם יהיה אולם ברמת השרון אז תהיה התנגדות של תושבים. איפה שלא נעשה את האולם תהיה התנגדות.

מר יצחק רוכברגר: תראה מכלום איזה דיון נהיה.

מר אבי גרובר: כשדיברנו בזמנו, וגם שרגא מאוד לחץ שתהיה ועדה לנושא של המשלחות. אחד הדברים שעלה זה שכל משלחת תכין משהו כתוב.

מר יצחק רוכברגר: כתבנו, הביאו לכם בפעם הקודמת.

מר אבי גרובר: על המשלחת הזאת של ברלין?

מר יצחק רוכברגר: לא, עדכנתי אתכם עכשיו, אני לא חייב לכתוב.

מר טל עזגד: הוא ביקש במקום לכתוב להגיד בעל פה, זה נכנס לפרוטוקול.

מר יצחק רוכברגר: אני אמרתי בתחילת הדברים שלי – אני לא כתבתי אז אני מציג את זה.

מר גיא קלנר: בעל פה חשוב יותר.

מר אבי גרובר: אני חושב שזה כן נכון שיהיה משהו כתוב.

מר יצחק רוכברגר: אני לא כתבתי, אני דיברתי לפרוטוקול. במקום לרשום דיווחתי לפרוטוקול. יש לי חובה לדווח, אני דיווחתי עכשיו.

מר אבי גרובר: אני חושב שזה נכון שזה יהיה בכתב.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה לחזור ולהסביר. אני מאוד נלהב בעד הפארק, אני מעריך כל פעולה מהסוג הזה. בתקופה שהייתי ביחסים יותר טובים עם איציק גם דיברתי איתו ואמרתי לו שראוי ורצוי שהקדנציה שלו תיגמר עם איזשהו פרויקט גדול, ואני שמחש הפרויקט הזה-

מר מאיר דורון: היא לא נגמרת, זה רק שלב, זו אבן דרך.

ד"ר יונה ברגור: הקדנציה הנוכחית.

מר גיא קלנר: יש עוד קדנציה, יונה.

מר יצחק רוכברגר: הוא מדבר על עכשיו.

- הערות מהקהל -

ד"ר יונה ברגור: בכל מקרה, אני בכלל לא התייחסתי לתושבים שנמצאים ליד הגדר. אני התייחסתי לתושבי רמת השרון. יכול להיות שאם מגישים בכמה שלבים קודם כל את הצד ה... ואחר כך את התכנון וזה, יוכלו לקבל הערות, ולא בסוף. מפני שבסוף, עוד לא קרה כאן ועוד לא קרה בוועדת בניין ערים שאנחנו שינינו משהו.

מר יצחק רוכברגר: אני אשקול את זה גם.

ד"ר יונה ברגור: שינינו בשוליים בקושי זה.

מר יצחק רוכברגר: יונה, ברור, אני אשקול את זה באהבה.

ד"ר יונה ברגור: אוקיי. חוץ מזה, אני רוצה לבקש ממך שאתה תגן על חברי המועצה מפני עיתונאים ופקידי מועצה.

מר מאיר דורון: מה פקידי מועצה?

מר יצחק רוכברגר: הוא לא פקיד מועצה.

ד"ר יונה ברגור: הוא לא פקיד מועצה אבל הוא מקבל כאן כסף.

בסדר, אז מהציבור.

- הערות מהקהל -

מר יצחק רוכברגר: אני מקבל את מה שאתה אומר ואני אומר עכשיו

פה, תקשיב טוב. זה עכשיו במיוחד אליך. כבודו של חבר מועצה, וזה לא רלוונטי כרגע מה אתה חושב, אני לא רוצה להתבטא, תאמין לי, בחריפות.

מר מאיר דורון: לא צריך להתבטא. תגיד את מה שצריך.

מר יצחק רוכברגר: הוא נפל, הוא בא עם משקפיים, הוא בא עם

פלסטר. עם כל הכבוד, הוא עומד לו חצי סנטימטר מהפרצוף ועומד ומצלם אותו. זה לא מכובד. מבקשים ממך. בסוף מה שיהיה, אני אבקש אישור ממשרד הפנים ואני אסגור את הישיבות בכלל.

- הערות מהקהל -

ד"ר יונה ברגור: אני מבקש שלא תיתן לו בכלל זכות דיבור. הוא לא

צריך לקבל זכות דיבור.

מר יצחק רוכברגר: אני אסגור את הישיבה. הישיבה סגורה.

פרח מלך
עוזרת ראש העירייה
וסמנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות יוצג על ידי המנכ"ל.

החלטה מספר 138: הוחלט לאשר פה אחד את פרוטוקול ועדת הקצאות
מס' 17 מיום 6.1.10.

2. אישור הסמכה לשרי חובב לחתום על מתן רישיונות עסק.

החלטה מספר 139: הוחלט לאשר פה אחד הסמכה לשרי חובב לחתום
על מתן רישיונות עסק.

3. אישור הגדלה של מכרז אחזקת הגינות.

החלטה מספר 140: הוחלט לאשר פה אחד הגדלה של 25% למכרז
אחזקת הגינות בסך של 643,500 ₪ בתוספת מע"מ. הגדלה זו הנה בנוסף
להגדלה של 25% שאושרה ע"י ראש העיר והגזבר עפ"י סמכותם.